

עפ"ג (מרכז) 1960-04-13 - מחמד טקאטקה נ' מדינת ישראל

עפ"ג (מרכז) 1960-04-13 - מחמד טקאטקה נ' מדינת ישראל מחוזי מרכז

עפ"ג (מרכז) 1960-04-13

מחמד טקאטקה

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[21.05.2013]

כב' השופטת ורדה מרוז, אב"ד

כב' השופטת קלרה רג'ניאנו

כב' השופט אהרון מקובר

עו"ד עמיחי אסנפי ב"כ המערער, המערער

עו"ד אביב שרון ב"כ המשיבה

החלטה

לאחר ששמענו את טיעוני ב"כ המערער, ומבלי שנזקקנו לתשובה, נחה דעתנו כי אין מקום לקבל תסקיר משלים, בין היתר בשל העובדה שהתסקיר הקודם ניתן לפני כארבעה חודשים וכן בהינתן תוכן התסקיר לפיו המערער זלזל בהליך הטיפול, לא הכיר בבעייתיות שבהתנהגותו ומכאן הימנעות שירות המבחן מהמלצה טיפולית. אף אם המערער מצוי כיום בתחילתו של הליך טיפולי, אין מקום לאפשר קבלת תסקיר משלים, בנסיבות המתוארות.

פסק דין

המערער הורשע עפ"י הודאתו בכתב אישום מתוקן, בת"פ 2245/01 (בית משפט שלום בראשל"צ), בעבירות של סיוע לגניבת רכב, הפרה לשוטר במילוי תפקידו וקשירת קשר לביצוע פשע. בית משפט קמא (כב' השופט ארז יקואל), הטיל על המערער שבעה חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר מותנה וקנס. בערעור זה משיג המערער על תקופת המאסר שהושתה עליו, ומבקש להקל בעונשו באופן שתקופת המאסר תעמוד על תקופה שתרוצה על דרך של עבודות שירות.

ביסוד הערעור מונחת הטענה בדבר מתחם הענישה, אשר בית משפט קבע שהוא נע בין שמונה חודשים ל-14 חודשים. טוען המערער, כי אם כוונת בית משפט קמא הייתה למתחם ענישה שמתייחס לעבירה מוגמרת של גניבת רכב, כי אז שומה היה עליו להטיל על המערער את מחצית התקופה מהמתחם, ולפי היגיון דברים זה, בית המשפט השית על המערער עונש המצוי ברף הגבוה - שאינו הולם את נסיבות ביצוע העבירה, כמו גם את נסיבותיו האישיות, גילו הצעיר, עברו שאינו מכביד והרקע המשפחתי.

מנגד, אם כוונת בית משפט קמא הייתה לכך שמתחם הענישה נקבע ביחס לעונש של עבירת סיוע לגניבת רכב, הרי שהעונש שהוטל מקל עם המערער יתר על המידה ומבלי שבית המשפט נימק על שום מה הקל בדינו. כך או כך, טוען המערער, כי בית המשפט החמיר עימו ויש מקום להקל עמו, בין בשל הנימוקים שהועלו לעיל ובין בשל נסיבותיו כפי שפורטו.

עוד טוען המערער, כי הגם שתסקיר שירות המבחן אינו מאיר את המערער באור חיובי, הרי שהמלצתו היא להשית עליו עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות, וזאת כדי להימנע מהידרדרות המערער בשל חשיפתו לחברה שולית בין כותלי הכלא. ב"כ המשיבה טוען מנגד, כי אף אם נפל כשל לוגי בקביעת מתחם הענישה ע"י בית משפט קמא, הרי שהעונש לגופו מצוי במתחם הסבירות ואין להתערב בו. בנוסף, טען ב"כ המשיבה, כי אין בנסיבותיו האישיות של המערער כדי עילה בהקלה בעונש, בהתחשב בתסקיר שהוגש בעניינו, אשר נמנע מהמלצה טיפולית ואוסיף וציין כי המערער אינו מכיר בבעייתיות שבהתנהגותו.

לאחר ששקלנו את טיעוני הצדדים, הגענו לכלל מסקנה כי אין להתערב בגזר דינו של בית משפט קמא. אכן, קביעת מתחם הענישה לוקה בחסר, ואין לצידה הסבר באשר לכוונת בית משפט קמא כפי שפירטו ב"כ הצדדים. יחד עם זאת, למקרא עובדות כתב האישום המתוקן ובהינתן העונש שהוטל על שותפו של המערער לביצוע העבירות, נחה דעתנו כי העונש שנגזר על המערער אינו סוטה ממתחם הסבירות ואף לא החמיר עמו יתר על המידה. הגם שמדובר בבחור צעיר, אין להתעלם מהזלזול שביטא כלפי ההליך הטיפולי, כמו גם מהעובדה שחרף גילו הצעיר נרשמה לחובתו הרשעה בעבירות נוספות.

לאור כל האמור לעיל, הערעור נדחה. המערער יתייצב לריצוי עונשו בתאריך 28.5.13 בשעה 08:00 בכלא הדרים, מצויד בתעודת זהות. ניתן והודע היום י"ב סיון תשע"ג, 21/05/2013 במעמד הנוכחים.